

1

2

11

A

ACADEMIA R.P.R

LABORATORUL-FOTO

Secția

MICRO-FILM

2547

A Z

SYBILLA
NAK JÖVENDŐ
LESERŐL, ES SALAMON
KIRALYNAK BÖLTSE-
SEGERŐL.

*S-tsuda dolgok tetelekről, mellyek löttének: és
kik még lejendnek itélet nap előtt.*

Németből Magyarra fordittatott, GYIR-
WA WENTZEL által.

ADÉLYI
MUZEUM
ONYVT

L Ö T S E N,

BREVER LŐRINTZ által,
M. DC. XLIX.

IGY KÖVETKEZIK SYBILLANAK SALAMON KIRALLYAL VALO

beszélgetése.

Ezdetől az Istē vólt
és meg- is maradt,
Mert ő Istenége soha
meg nem halhat.
Ki alkotta mennyet s' ez széles világot,
S' benne való mindenféle állatokat.
Nem csak azok fölöt de ő alattok is,
Más segítség nélkül, maga végezet- is.
Eő maga szerzője már minden dolgok-
nak,
Kiklőttenek s' ugyan mindenkör ma-
radnak.
Eő az ki mindenben bő és mindenharó,
Mind ebbé s' örök életben- is adható.
Mi- den-féle dolgait ő tudván látva,
Kik lettek és ottan lesznek- is jól tud-
gya.
Még ezek után- is kik még követhetnek,
Kétség- nélkül ezek ő általa lesznek.
Eő igen jól tudó már minden dolgok-
ban,
Es mit kellyen tselekednie azokban.
Eő teremtetie az Angyalokat menyben,
Nagy sokakat és tsuda képpé ezekben.
Hogy ő benne azok nagy örömmel lel-
nék,
S' az ő akarattját mindenekbentem-
nék.
Es egy ékes Angyal már mind ezek fölöt,
Leg ékesbnek véle magán- azok között.
Mert ő Lucifernek neveztetett vala,
Azértán ő magát fel- emelte vala.

Hasonlo Istenhez lenni akar vala,
Es nagy társaságot melléje vót vala.
Kiktől tisztelte őket majd igyen mint szin-
tén.
Hasonlo- képpé, vagy akar maga Isten.
De az erős Isten nagy hatalmával,
Azonnal le- veté minden társasággal.
Mennyeknek országából ottan azonban
Mely seges pokol- fenékre az orában
Kiknek kell öröggé örökké maradni,
Eőrm nélkül lenni, és nagy kint szen-
vedni.
Az örökké való gyönyörű örömet,
Mellyet Isten Angyaloknak meg- ké-
szített.
Hogy ez jeles Chorus kár nélkül ne légye
Angyal feregek laknak sőt nagy szép
Embernek- is Isten így akarja vala,
Eő ő életét s' örömet- is adnia.
Es igen jó és szép lako helyt földön- is.
Abban örvendezvén vagy gyönyör-
ködven- is,
Mellyben különb-féle gyümölcsök va-
lának,
Akar melly helyen olyak nem talál-
tatnak.
Es ki kezdettől fogva abban- is lakott,
Mindenkörön nagy örömben él vala
ott.
Nem- is lát vala ő ott semmi nyavalyát,
Nem hogy az halálnak keserves fulák-
ját.

SYBILL. SALAM. KIR. VAL. BESZEL.

Paraditsomnak az neveztetett vala,
Mellyet Isten maga kezével alkuta.
Abban im egy embert, s' annak ötsontyá-
bol,
Isten szerzett afzszonyt annak oldalá-
bol.

Az Isten az embert nevezé Adámnak,
Az afzszonyt peniglé víf; ontag Evának
Kézen fogván őket, ezt mondván nékik:
Minden bírodalom ebben lészzen nek-
tek. (tek,

Külömb külömb-féle gyümölsel élhet-
Tsak ez egy kivülett, azt ne érteffetek.
Imamott a' holott én almát mutatok,
Soha ne egyetek arról kit ott láttok.
Ez parantsolatot mostan adom néktek,
Tinnen magatokat ezekben vegyétek.
Mert valamelly oráanti abban éiztek,
Azontol halálnak ti fiai lésztek.

A' teremő Isten ott el mene tőlök,
S' az ördög leg ottá mene ő hozzájok.
Mingyárást egy kigyó képében változék,
Es monda nékik ez gyümölsöt ehék.
Melly nékik Istentől ott tiltva meg vala,
Hizelkedvén ottan ő igyen szoll vala:
A' meg-tiltott gyümölsöt ti ha éizitek,
Tinéktek én mondom hogy örökké él-
tek.

Ti ottan minden jót s' gonoszt meg-is-
mértek,

Mint Isten ő maga okosak is lésztek.
Illyen álnoksága az ördögnek vala,
Mert emberek javát ő irégylé vala.
Se maradékoknak ditsőfféges éltét,
Se örökös boldogságos üdvőfféget.
Mellyből kevélység miá le-taszittatott,
Tárfaival edgvütt pokolra hanyarott.
A' nélkül el-lésztek, az Adam így szolla:
Mind az-által kigyónak engede Eva.

Azontol a' fárol egy almát szakasztá,
Es belé harapa, melyet Adam láta.
Eva abban éven, és meg nem hái vala.
Eő is ottan mingyárt meg-köszölte
vala.

Imigyen Istennek ő parantsolatját
Meg-szegé, fogadván az Evának sza-
vát.

Mond Isten Adámnak: te mit tselekedél?
Kit én parantsoltam, álnokul meg-
szegtél.

Adam szégyenletében ottan ezt monda:
Feleségem kit adál vön engem arra.
Eva pedig tagadarlanul így szolla:
Ugy-mond, a' kigyó ide jöven, a-
nátslá.

Ottan Isten azontol nékik hagyá,
Paraditsombol mennyenek ki paran-
tsolá.

Adam kapálással s' nagy sulyos munkával
Mond: kenyeredet eszed, s' keresed is
azzal.

Itt ez arnyék világon tenéked leizén
Mindennémű keresményid kefervefen
Gondviselés és szorgalmatoság rólan
Sőt maradékidtol is ez el nem mulad
Eva pedig te firással s' fájdalommal
Fiakat szülsz világra nagy ohajjal
Adam is mint a' több férjek hatalmasból
Afzszonyokon légyen nékik bünté-
mok.

Férjeknek ők legyenek engedelmesek,
Mert azért hogy Eva vala első véték.
Adámnak s' Evának meg-kellerék valni
Paraditsomtul, és szomorun ki-menni
Ez után fiakat hogy neveinek vala,
Munkával, mint most is, ők fel tartják
vala.

S' mit szollyak? e világó meddők

S' edgyütt fanyaruságban meg-vé-
hettenek.
Es midőn hogy kilentz száz esztendő
volna,
Minden ereje őtet el. hadta vala.
Ottan beteg és nyomorultá lőtt vala,
Mert természeti már néki hozza vala.
Elméje-is ottan el. távozott vala.
Hogy maga-is immár mit tenni nem
tuda.
Igen egészséget keresne magának,
Azontul ne lenne még fia halálnak.
Gondelkodik vala, örömeit gyógyulnék,
Ha én az gyümölcstben még egyszer e-
hetnék.
Paradicsomban hagyá fiának menni,
Neki abból monda kellene el. hozni.
A' fia attyához ízó. fogado vala,
S' paradicsom eleibe mégyen vala.
Ottan ő egy Angyalt jőni látta vala,
Hozván egy zöld ágat, s' így hozzá
szólt vala:
Mecsig mégy te mostan nagy gondola-
tidban?
Atyám küld gyümölcstért a' Paradi-
csomban,
Felette beteges, s' olly igen kívánnya
Gyümölcstben, netalám attól meg-
gyógyulna.
Angyal mond ő néki: inon eg' zöld ág.
En tölem ved mostan atyádnak és ad-
gyad.
Isten után ez ágnak ő erejétől (tol.
Gyógyul, és élni fog mind örökké at-
Adámnak ő fia beszédet nem érté.
Angyalnak mondását csak semmire
véle.
De gondolá attya mindeltig e' földön
Meg-gyógyul, és soha beteges nem
lészon.

Ottan ő Angyaltol el-vévé zöld ágat,
Attyának akará adnia kit hozott.
Azontol meggyógyul ig' gondollya vala,
Eő hogy haza jutván, már attya hát-
halva.
Ottan ő az ágat veremben bé-tévé,
A' holott az attya vala el-temetve.
A' mellyből osztánnan öreg fa nőtt vala,
Ki Salamon Király ideig áll vala.
Akkoron a' Király igyekezik vala,
Az Űrnak lako helyt építeni kezd vala.
Es parantsolatta ő népéhez vala,
Hegyeken s' völgyeken fakat vágnak
vala.
Jobbat s' nagyobbakat mellyeket talál-
nak,
Mindennün hozzá azokat hozának.
Tehát a' leg nagyobb s' öregebb fak kö-
zött,
Adámnak ő fája közzé elegyedött.
Es mind a' fák ott meg-átsoktattak vala,
Tsak Adám fája egyedül maradt vala.
Mert átsok azt a' fát sohová nem tudták,
Igazétanéja, akar hová vonták.
Mert annak se széle se hossza nem vala,
Avagy hogy öreg s' keskeny mindenütt
vala.
Es sohult helt néki nem találunk vala,
Mert Istennek akarattya ilyen vala.
De midőn épület végeződött volna,
Akkoron egy hidnak tsináltatott vala.
Egynagy vízen által őtet tették vala,
Es azon sokáig ottan maradt vala.
Sok rendbéli ember azon által-jára,
De senki mivoltát annak nem tudhat-
ta.
Ez Salamon Király idejében vala.
Midőn böltsesége ki terjedett vala.
Mert ő az Istentől el-ki nyerte vala,
Hogy

V A L O B E S Z E L G E T E S E.

Hogy illy böltséggel meg-áldatott
vala.
Mert nem csak udvara s' rend szerént or-
szága,
Ekeffen építőt mindenekben háza.
De nagy szépséggel-is s' ékes okossággal
Az ember nem látot hasonlót ily mod-
dal.
Az időben akkor egy aszszony él vala,
Jövendő mondónak ő tartatik vala.
Annak penig ő neve Sybilla vala,
Sőt Isten előtt-is isméretes vala.
Mert ő a' tsillagokhoz-is ismér vala,
Itélet nap előtt mi lesz láttya vala.
Egynehány száz esztendővel-is előtte,
Mindeneiket nyilván s' igazán befélte.
Az aszszony igen szép és gazdag-is vala,
Annak penig mint egy ludnak lába va-
la.
Kit aszszony felette igen szégyenl vala,
Mind az által ő rajta jár és ál vala.
Sybilla néminémű szokat hal vala,
Salamon Királyrol, és hozzá jött vala.
Ottan aszszont Király eszébe hogy vővé,
Mikereferben jár ő öle azt kérdé.
Illyen vendéget én örömeft fogadok,
Mellyet kerelve-is nem sokat talállok.
Aszszony mond: én Király affélet szolha-
tok
Böltségedről kit hallottam mond-
hatok.
Nem csak te szép épületedről mondottak
De más dolgaidrol-is sokat szollot-
tak.
Annak okáért én mostan ide jövék,
Hogy illy tsudálatos dolgokat szem-
lélnék. (ben,
Király mond: nem ohatom magam első-
Aszszalomnál velé fogsz enni étkekben.

Sybilla udvarban ebédhez hogy készül,
Helyhezseti magát mint illik aszszon-
tul,
Es midőn a' hid fán menni akar vala,
Ottan Sybilla meg-állapodott vala,
Mind addig mig hid fát jól meg-nézi va-
la,
S' nem rajta de vizen által gázol vala.
A' fának olly nagy bötsületet tört vala,
Ki azon a' vizen által-téve vala.
Ez bötsületiért az Isten hatalma
Rajta, mert lud lába ottan meg-gyo-
gyula.
Ember lábhoz hasonló néki lőtt vala,
Mellyen az Sybilla igen örül vala.
Salamon Király azt midőn látta volna.
Addig csak halgata mig ők észnek vala.
Király mond: Sybilla én tsudálom vala,
Hid fán menni által te né akar sz vala.
Sybilla mond: mert születterik e' földön
Egy szüztől gyermek, melly nagy tsu-
dákat téfzen.
Es ezen a' hid fán ő néki kell halni,
Emberi nemzete fog szabadítani.
Midőn örök lelki nagy nyavalyájokat,
Mellyekben ejtették vala ő magokat.
Mert abban nagy sokak igen hinni fognak
Eő annyával edgyütt bötsületben-
tarnak.
Azontól a' Király őtet kérdi vala,
Honuét találod te ezeket Sybilla?
Engemet azokban régy most bizonyosá;
Ezentől én tölem válaszd lesz mon-
da:
En egy tsillagor mennyékben látok vala,
Mellynek kerítése olly igen nagy vala.
Ebben egy leány gyermekkel látok vala.
A' mellett jövendő dolgokat-isabb.
Kiket Isten nekem meg-nyilatkoztat,
Bizon

SYBILLANAK SALAMON KIRALLYAL

Bizonnyal mondhatom Király néked
arra.

Király azontul őt viszont kérdi vala,
A' gyermeknek neve hogy vallyon mi
volna?

Sybilla mellyről szolsz hogy ő e' világra,
Hogy születetnék illyetén dologra.

Sybilla monda: kétfég nélkül hidgy an-
nak,

Tartatik Istennek s' embernek fiának.
Mert mint ennékem jelentetett vala,
Jeszu Christusnak őt ugy nevezték va-
la.

Es jöved minden fele nemzeteket,
B' tsillagon igazgatni embereket,
Fog adnia más fele törvényeket,
Azon időben tartnak más hiteket.

minden népek ő benne fognak hinni,
 mindenben őtet mindenek követni.

az igazságot fogja prædikálni,
 Azért őtet Sidoság meg fogja őlni.

Akkoron Istenfége meg-ismértetik,
 minden országokban ki jelentetik.

Es őtet mindenütt tisztelni s' imádni
 Fogják keresztyének, s' benne szapo-
 rodni.

Azután a' keresztyének miá szintén,
 Sidoság el-nyomattatva osztán léssen.

Azán ő nekik Királyok nem léssen,
 Isten ő rajtok bocszuját ki-tölt-
 vén.

Királyok ez beszéd nem-istetszik vala,

Es igen keveset felőle vél vala.

Őt emek-felette hinni sem akarja,

Mint régen Sidoknak ez sokása vala.

M' is a' Christusról valamit ha halnak,
 Nekik mondanak, nem hiszik sem-
 vallnak;

Egy Király kit mondok; így szolla Sy-
billa.

Kit én most tenéked jövendőlk mond-
da.

A' tsillagon én ezeket látom vala,
Mellyek mind ítélet előtt léssnek vala.

Es midőn a' Király ezt halgattya vala,
Továbbá még többet ő kérdezi vala.

Sybilla, azolta hogy szollál Christusról
Nékem, s' következő keresztyé-
nekről.

Noha szintén néked én nem hiszek vala,
S' még-is örömmel őket halgatom
vala.

Miképpen lejendnek e' földön az után,
Midőn hogy el-terjed keresztyénfég
osztán.

Sybilla mond: Király néked szollok mo-
stán,

Ha szintén keveset hisze sz. is el szom-
ban.

Keresztyén rend Tsászárokat és Urakat,
Magok között résznek űk nagy Kirá-
lyokat.

Annyira hogy Sidokban kevesen léssnek,
Mert azokon ottan nagy hatalmat
véssnek.

Akkoron keresztyénfég fog szaporodni,
Es külömb-fele hűt közöttük terjed-
ni.

Mind azon által hitőkben meg-marad-
nak,

De hamis s' tsalárdságtul el nem sza-
kadnak.

Annyire hogy egymásnak fenki sem hisz
Erőszakkal ki-ki birodalmat vésszen.

Királynéki monda, s' tőle kérdi vala:
E' világ vallyon s' meddig fog állania?

Sybilla felele: már én azt nem tudom,
De a' következő dolgokat mon-
dom.

Minck.

VALÓ BESZÉLGÉSE.

Minek előtte ítélet nap el-jövend,
 Illyen dolgokat beszélhetek, el. hihed;
 A' ki azokat akarja meg-tartani,
 Tizen-négy száz esztendő múlva kell
 várni.
 Christus születése után az időben,
 Páva farku csillag láttatik az égen.
 Akkoron ő magát meg. fogja mutatni,
 A' mellett, pedig sok tsudák fognak
 esni.
 Keresztység között igen nagy hamiság
 Lesz hazugság, dulás, rablás és gyil-
 kosság,
 Iszonyu paráználkodás országokban,
 Vizeken is élnek illy gonofságokban.
 Ezmég semmi, de hatvan esztendő múl-
 va,
 Keresztység lesz nagy latorsággal
 rakva.
 Es kit eleinten nagy latorságoknak
 Tartnak vala, akkor nagy jámborsá-
 goknak.
 Király mond: az Urak mért lesznek illy re-
 stek,
 Hogy illyen nagy viszálykodást meg-
 engednek?
 Sybilla mond: azokat ōk oltalmazták,
 Sőt inkább el. terjed köztük a' latorság.
 Ha törvént s' igazságot ōk tartanának,
 Országokban békeséggel maradnának.
 Mert atya- fiak is mind egymásra vadnak
 A' hatalmas a' szegénnyel ujat vonz-
 nak.
 Sőt minden országokban, nagy hadak
 lesznek,
 Es egy A a' másik A miatt el. vesznek.
 Ottan- is egy H. nak életét el. veszti,
 Mert az Urnak testével őtet éterik.
 Egy L, és F, edgyütt fognak hadakozni,

Az Imperiomért hét esztendőig vini,
 De az L, még- is leg győzedelmesb' lé-
 szen,
 Es népek ő tőle ítéltetnek szépen.
 Ottan Király Sybillának így szolla:
 Mond- meg nékem mitsodát jegyez
 az az A?
 Sybilla mond néked igazán jelentek,
 Az A, meg- nevezeték Király Albertnek.
 A' másik pedig Király Adolffus lezend,
 Ezek edgyik másikat ottan, meg-
 ölend.
 Az H is legyen tenéked ismértes,
 Henricus Tsászár az. leszzen nevezetes.
 Akkorban midőn ő Tsászárrá tétetik,
 Ottan őt prädikállo rend meg- éterik
 F, ki legyen Király azt nékem el. hidgyed.
 Fridiricus annak neve mondó néked.
 Ennek után Lajos Tsászár nevű leszzen,
 Vilzont ez után tsak egy leszzen ez föl-
 dőn.
 Ki Carolusnak mondatik meg- nevezvén,
 A' tájban zuzavar Urak közt nagy lé-
 szen.
 Ez egész Imperiom veszetben szintén
 Kezd, mert pusztulnia fog miattok
 minden.
 Kérlek mond- meg nékem, Király kérdé-
 ebben,
 Mint fog lenni Carolus Tsászár idé-
 ben;
 Sybilla felele: lesz nagy nyomoruság,
 Mert keresztýeek az Ur Istent bosz-
 szontyák,
 Eő nevével eskűsnek és szitkozodnak,
 Es nints semmi olly kivel nem átko-
 zodnak.
 Külömb külömb- fele ő esküvésekkel,
 Az ő nagy szitkokkal és Lelkezésekkel.
 Azo-

SYBILLANAK SALAMON KIRALLYAL

Azonért nagy sanyaruságok nékik,
 Onnan fellyül menyből nyakokra
 küldetik.
 Szél, kö, s' zápor eső edgyütt emberek-
 nek,
 Arvizzal-is sok károk nékik tételnek.
 Minden gyümölcsökben harmada el-
 veszvéen,
 S' fölötte nagy szükség e világon lé-
 zen.
 Mellyek soha emberektől nem láttatnak,
 Sem emlekeznek sem tudnak hogy
 voltak.
 Emberekben is halni fognak hirtelen,
 Es sokak hadakban viadalon veszvéen.
 Ekképpen világon nagy tsudák történ-
 nek,
 Még-is nem lesz jobbulása emberek-
 nek.
 Bőz mennél tovább annál inkább rosszabbak,
 Ragalmazók, fősvények és torkosab-
 bak.
 Sokkülömb külömb-fele találmányokat,
 Keresők bűnöknek nagy áradásokat.
 Hamis hitre, kevély pompára néz szivek,
 Hogy csak szeplős rút életereket rehes-
 sék.
 Nem találtatik nálok semmi kegyesség,
 De mind csak azon fölötte nagy fő-
 vénység.
 Némelylek közülök hogy gazdaggá
 lesznek,
 Nem tudgyák mitsodás ruhát visel-
 lyenek.
 Rövidet, keskenytré, széleszté vagy hosz-
 szút,
 Isteni felelem azoknál nints sohult.
 A szeszonyokon is olly ruhátaláltatik,
 Minden-fele színű szövésű láttatik.

Prædikátornak tanítását kevesen,
 Nem gondollyák intést semmiképpen.
 Tsak ki ki ő maga akarattyan járni
 Akar, s' tsuda modu süveget viselni.
 Es minden fele új mód fel-találtatott
 Tsudálatossan, ki eléb nem láttatott.
 Férjek és aszszonyok magokat ruházzák,
 Mint ha néznéd tündöklő fényét az
 napnak.
 Es minden állapot igen el-fordulván,
 S' e' föld hitlensége ugyan meg-tol-
 dulván.
 Ha penig az ember most valamit szolánd,
 Ottan az ő szivek hamissat gondolánd.
 Akkor az időben igazság s' itilet
 Mindenben meg-szűnik, s' ritka a' ki
 jól-tett.
 Némelylek azok közül tsak kedvesked-
 nek,
 Kinek láttattya nints, hazudozva élnek.
 S' így vének és iffiakközött találtatik
 Minden-fele vétek, s' igazság meg-
 szűnik.
 Főképpen szegénynek lassan szolgálat-
 nak
 Törvény igazságát, kit ő kálta hágna.
 Salamon Király tovább kérdezi vala,
 Kérlek mi lesz még jövendőben Sy-
 billa?
 Király én abban meg-szemlélttem monda:
 Papság közt történik ily iszonyu tsuda.
 Mert utollyára ő magokat forgatták,
 Es két fele rendben kevesen láttatnak.
 Mert egy tsillag másikat le-verti ottan,
 Így Papság közt hadak fognak lenni
 osztán.
 Pápa Püspökök közt nem lesz egy aka-
 rat,
 Mert az egyenesség tőlök távol maratt.
Mert

V A L O B E S Z E L G E T E S E.

Ofzlopoknak ő parantsol akkor szolni,
 Nagy tsudálatos dolgokat is beszél-
 ni.
 E' földön is téfszen szép zöldellő fákat,
 Viszontag ő meg-száraztya is azo-
 kat.
 Minden népekközzé nagy felelmet vi-
 szen,
 Valakik az ő akarattyát nem tévén.
 Es hogy így ezeknél jól meg-ismértessék,
 Ki barattyá avagy szolgája láttassék.
 Ezeket téfszi őrdőgi álnoksággal,
 Tessék hogy keresztyén, ilyen ravasz-
 sággal.
 Es nagy soktsuda jeleltetteti,
 Mellyeket őrdögökkel végben viteti,
 Halottaknak parantsol ő fel-támadni,
 Kiknek testekben őrdög maga fog len-
 ni.
 Ez világon minden kintseket keresni,
 Fog őrdög nagy mesterseggel fel-ta-
 lálni.
 Ezzel az kintsel ő úgy meg-gazdagul-
 ván,
 Hogy azzal minden népeket hozzá
 tsalván.
 Illyen módon ő szemeket meg-vakit-
 tyá,
 Pöképpen az ragadozókat bodét-
 tyá.
 Edgyűgyüket tsalárdsággal fordittya,
 Ravasággal is, mint az őrdög tanit-
 tyá.
 Boldogok pedig kik ő benne nem hisz-
 nek,
 Noha azok kinokkal fenyegettet-
 nek.
 Ez világon dolga tsak azontsalárdság,
 Tanítása, szava, tsak merő hamisság.

Köveit is olyanokat el-küldvén,
 Kik népet szavával, s' erővel hitetvén
 Mellyek prädikálnak és tsudákat téfsz-
 nek,
 Embereket ez földön ő el-hitetnek,
 S' akkor az Antichristus idejében,
 Keresztyéneknek két Prophetát küld
 Isten.
 Mellyek igen tudósok és böltsek lesz-
 nek,
 Paraditsomból ők prädikálva jön-
 nek.
 Enoch és Illyés is nagy tüzes nyelvek-
 kel,
 Keresztyéni vigasztalo beszédekkel.
 Igaz hitűek két ségben ne essenek,
 Sőt inkább az hitben ők erősödgye-
 nek.
 Azok prädikálnak tisztán és igazán,
 Három esztendeig Isten szavát szol-
 ván.
 Mondván: hogy Antichristusnak s-
 sa,
 Tsak azon nagy hamisság az ő mon-
 dása.
 Ez után Antichristus meg-ölettetik,
 Akkor fekszik temetetlen harmad-
 pig.
 Nem lesz ennyi ember ez egész
 Ki őtet el-temesse és hozzá nyúllyon.
 Tizen-öt nap mulva ő halála után,
 Nagy parantsolatot ismég ad leg-o-
 tan.
 Hogy minden népek hozzá gyülekezze-
 nek,
 Hogy fel nem támadna, ne véleked-
 gyenek.
 Mert im ő mennyékben fel-mégyen, láf-
 sanak,

SYBILLANAK SALAMON KIRALLYAL

Azonban ördögök kit csak el-ragad-
nak.

Az Isten pedig őt nagy hatalmassággal,
Ördögökkel edgyütt le-vét hamar-
sággal.

Tűzzel, kénkövel, és nagy zápor esővel,
Pekol fenekére taszítja erővel.

Ottan kell maradni ördögökkel társul,
Melly helyből ő soha nem is ki-sza-
badul.

Es midőn mind ezek így meg-lejende-
nek,

Még rövid időket hágy Isten ezek-
nek.

Kik igaz híteket akkoron el-hadták,

Lésznek még fiaipoenitentziának.

Akarja Isten, kik hogy még az orában,

Bűnökkel meg-térnek, és így meny-
országban.

Istennel örömben ezek gyönyörködven,

Hogy őket az örök életben bé vivén.

Még Antichristusnak szolgálattyá-
ban

Vadnak, mind örökké maradnak-is
abban.

Is sokakat ő hozzájuk vonfsznak,

Örök kárhozatra magokkal taszit-
nak.

Antichristus ki-jelentetik,

Szolgáival edgyütt nap fényre hoz-
tik.

Ezek után osztán ha mind ez meg-le-
jend,

Azontul az Isten ítéletre jövend.

De minnek előtte ezek így történnek,

Mondom, hogy tizen-öt fele jegyek
lésznek.

Ezek mind külön az tizen-öt napok-
ban.

Minden-képpen nagy tsudák lesznek
azokban.

Az első napon fel-emeli először,
Hegyeknek felette-is magát az ten-
ger.

Annaira hogy negyven ölni magosága,
Látva fellegekben bé-szivánd azon-
ba.

Másod napon pedig viszonttag le-apad,
Annaira hogy azontul-is alig láthadd,
Harmadikon halak és tengeri tsudák,
Külömb-fele szörnyű szókkal kiáltá-
nak.

Negyed napon minden vizek fognak ég-
ni,

Ötödiken levél s' fű vérrel izzadni.

Hatodikon pedig mind egyenlő-képpen,
Esnek kis és öreg éppületek egyben.

Hetediken viszont mind közönséges-
sen,

Kösziklák meg-hafadnak minden he-
lyekben.

Nyoltzadik napon lesz egész föld indu-
lás.

Kilentzediken pedig mindénben rom-
lás.

Tizediken valaki el-rejti magát,

Viszont ki kell jöni, látván az Ur nap-
ját.

Tizen-edgyediken ottan bizonyossan,

Halottak fel-támadnak nagy hatal-
massan.

Az ő koporfojokból mind elő-jönek,

Es így állanak Isten ítéletinek.

Midőn az tizen-kettődik napra jut-
ván,

Tsillagok az égből mind le-hulnak
osztán.

Tizen.

A L O B E S Z E L G E T E S E.

Tizen-harmadikon meg-hal minden ál-
lat,
Ki ez földön elébb fokáig tartatott.
Tizen-negyedikben föld és a' meny egy-
ben,
Egni fognak osztán edgyütt mind a'
ketten.
Tizen-ötödiken viszont újét Isten,
Mennyet és az földet tisztán minden-
képpen.
Illyetén látható, és nagy tsuda jegyek,
Sok kemény saiveket lágyíthatnak e-
zek.
Ha ezekben Isten ítéletit vennék,
Melly bizonyosan akkor az el nem-
mulik,
Mert Istentől büntetlen senki nem ma-
rad,
Valaki gonofságában itt meg-marad.
Ha hol találtatik Isteni felelem,
Nem bűnök foksága, ott léssen ke-
gyelem.
Ez tsudálatos dolgok mind azért lész-
nek,
Hogy teremtetett állatok tüle fügjenek.
Istentől félljenek, sőt meny-országban-
is,
Eő ítéletéért Istent ditsérjenek.
Bűnősemler illyenre nem igyekeznek:
Istent félni, ki minden órán vétkezik.
Es csak minden időben ő vigan lak-
kik,
S' igyen Isten ellen bűnökben förtő-
zik.
Azonban ugy szegény sok bűnei miatt,
El-veszti leg-ottan a' boldog jutál-
mat.
Ezek után kivált-képpen mind így hi-
szem,

Hogy Christus Josaphát völgyében
is léssen.
S' meg-jelenik Isteni hatalmasságban,
Fellegekben, s' rettenetes lesz azok-
ban.
Es abban nagy jó-el-ítéletet tenni,
S' így minden embertől számot is
kezd venni.
Kik az ő akarattját itten nem tették,
Azok örökké-velo kinban vettetnek.
Kegyefeknek pedig ő fog adatnia,
Menyországot ő vele edgyütt bírnia.
Es valamint világ teremtetet vala,
Edgyütt benne valókkal lettenek vala;
Azonképpen viszont ő semmivé lésszenek,
Mert halljuk s' látjuk is hogy azok
el-vesznek.
Miként minket a' szent írás tanítása,
Mond: mind az embereknek fel-tá-
madása
Lész, kiknek és ottan mind arra ke-
ni,
Hová rendeltettek, s' örö-
Es ki ki valamint kereste v
Mint minket szent írás
son.
Avagy miként itten élet
Hogy meg-halván le-
nek adta.
Eő örökkéig kell marad
Valamint ott szolgál
országban.
Es valaki akkor a' pokolba
Eördögök társává örök
Es soha semmi reménység onn.
Valaha szabadulása hop
S' ki a' magos menyből
la,
Az a' mi testün-

SYBILLANAK SALAMON KIRALLYAL

Ugyan azon testben értünk meg-halvala,
S' örök halaltól minket meg-váltott-
vala.

Es valakik ő benne hisznek igazán,
Azok igaz értelemben vadnak nyilván.
Mi igaz hitben ő hozzá folyamadunk,
Valamit a' Christusról azokban hal-
lunk.

Minden gondolatinkban csak reá néz-
zünk,

Hozzája meg-térvén, és őtet szeres-
sük.

Mindennémű reménységünk legyen ben-
ne,

Bizodalmunkat-is ne vessük egyébbe.
Hogy mi örömetől el ne távozhassunk,
Es soha ő tőle el ne szakaszassunk.

Az Istennek Fia el-jövend itélni,
Eleveneket és holtakat fel-költöni.

S' imigyen ember fiainak utol,

Erdemek szerint fizetni fog azontul.
Gonoszokat ő ottan el-választja,

gyei örömtől őket el-szakasztja.

ők szolgáltak az világban,

gyemben szenvednek pokol-
n.

uságok s' munkájok a' kin-

, s' örökké kinlodnak ab-

penig mind örökkétig,
gában meg-tartja mindél-

gy öröm soha el nem múlik,
penig vége nem-is olvasztatik.
unk Jesus Christus és Istenünk,
s és rettenes itélőnk.

erit kezdi tenni:

völgyében fog ez meg-

Az ő Isteni igazságát el-rejti,

S' irgalmasságát-is illyektől el-vérszi.
Valakik meg-jelentetnek az orában,

Bánás és jobbitás nélkül ott akkorban.
De mostan addiglan ez földön keressek,

Istennek irgalmát, s' azt el-se veszezzék.
Itten minden embernek meg-mutattatik

Kegyelme, Kiktől igazán hivattatik.
Minden bűnök és vétkek meg-botsátta-
tik,

Es Isteni szelidség nekik adatik.
A' mellet-is meg-ismérhettyük irgalmát,
Ki hozzá tér, kedvesen mutattya ma-
gát.

E' világnak ítéléri itt ez földön,
Istentül meg-láttatik, nintsen külö-
ben.

Itten ha gonofságban ki-találtatik,
Itt való törvény más-képpen szolgál-
tatik.

Es ha az ő gonofsága bizonyodik,
Midőn több emberek által nyilatkozik.
Ottan ha lopó volt, gyilkos vagy égető,
Nagy törvént rá tesznek, mért volt
gonoszt tévő.

S' így a' gyilkos kerék törést meg-érdem-
li,

Hapenig lopo azt fel-kell akasztani.
De az Isten törvénye nem így tartatik.
Ha szintén nagy bűnősnék-is találta-
tik.

Számtalan vétke volna-is életében,
Nem mondhatná-is ki mint élt ő ezek-
ben.

Volna Isten világ igazsága ellen,
De ha itt meg-szánnya vétkeit ekkép-
pen.

Isten szolgája előtt meg-gyonik szépen,
Mellyeket ő szándékával tőt mind ép-

SFAR SIT